

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/180/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419202852
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419202852.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves, proti žalovanej F. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. P. Z. XX, o zaplatenie 99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie sumy 27,72 eur titulom odplaty, sumy 180 eur titulom poplatkov za upomienky a zmluvného úroku vo výške 41,70 % ročne zo sumy 99 eur od 21. 09. 2015 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 99 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 99 eur od 22. 09. 2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 33 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z odplaty 27,72 eur od 22. 09. 2016 do zaplatenia zamietá.

IV. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal 20. 09. 2019 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny vo výške 99 eur, odplaty vo výške 27,72 eur, pokuty za upomienky vo výške 180 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, zmluvného úroku vo výške 41,70 % ročne zo sumy 99 eur od 21. 09. 2015 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 126,72 eur od 22. 09. 2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že 21. 09. 2015 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 708101191. Na jej základe poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 99 eur. Za poskytnutie úveru sa žalovaná zaviazala zaplatiť odplatu vo výške 27,72 eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom v sume 41,28 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 69 eur. Odplata bola vo výške 27,72 eur, čo predstavovalo RPMN vo výške 28 %, ktorá bola vypočítaná podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných odchodných podmienkach. Úrok bol vo výške 41,70 % ročne, čo predstavuje sumu 41,28 eur. Žalovaná sa zaviazala celkovo zaplatiť sumu 168 eur a to do 21. 09. 2016, ak nie je dohodnuté inak. Z dlžnej sumy žalovaná neuhradila žiadnu sumu. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok sa žalovaná zaviazala žalobcovi uhradiť aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením pohľadávky. Z tohto úverového vzťahu je preto žalovaná povinná celkovo zaplatiť sumu 168 eur.

3. Podaním doručeným súdu 22. 01. 2020 žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti odplaty v sume 27,72 eur, v časti poplatkov za upomienky vo výške 180 eur a zmluvného úroku vo výške 41,70 % ročne zo sumy 21. 09. 2015 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

4. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

5. V danej právnej veci žalobca zobral žalobu čiastočne späť pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na zaplatenie odplaty 27,72 eur, sumy 180 eur titulom poplatkov za upomienky a zmluvného úroku vo výške 41,70 % ročne zo sumy 99 eur od 21. 09. 2015 do zaplatenia po podaní žaloby a ešte pred pojednávaním vo veci samej, súd žalovanú o súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby nežiadal a konanie v zmysle uvedených zákonných ustanovení čiastočne zastavil.

6. Žalovanej bola žaloba doručená, avšak žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

7. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 99 eur s prísl. S poukazom k uvedenému súd 11. 02. 2020 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu 31. 01. 2020.

Podľa § 297 Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Keďže boli splnené zákonné podmienky, súd v danej právnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

9. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, písomným vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

10. Dňa 21. 09. 2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy a dohody boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 99 eur, ktoré sa zaviazala splatiť do 21. 09. 2016. Celkové náklady s týmto úverom boli vo výške 69 eur a celkovú sumu sa žalovaná zaviazala zaplatiť vo výške 168 eur. V rámci tejto sumy sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu úveru vo výške 99 eur, zaplatiť úrok v sume 41,28 eur, čo predstavuje 41,70 % ročného úroku z úveru a taktiež sa zaviazala zaplatiť odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov, a to vo výške 27,72 eur. Konečná splatnosť v zmysle danej zmluvy bola ku 21. 09. 2016. RPMN v zmluve bola uvedená 28 %, priemerná RPMN 24,67 % ročne.

11. Zmluvné strany sa dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 eur.

12. V zmysle bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, veriteľ upozorňuje spotrebiteľa, že v prípade nesplatenia spotrebiteľského úveru vznikne za podmienok stanovených v Zmluve spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť dohodnutú čiastku za upomienky, okamžite splatiť celý dlh,

povinnosť platiť úroky z omeškania, nahradiť škodu vo výške, v ktorej nie je krytá úrokom z omeškania, zmluvnú pokutu a uhradiť náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva a veriteľovi vznikne právo na realizáciu zabezpečenia uvedeného v Zmluve, právo na odstúpenie od zmluvy a/alebo právo domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom orgáne.

13. Žalobca vo svojom podaní doručenom súdu 22. 01. 2020, že na podanej žalobe okrem poplatkov za upomienky, odplaty a úroku vo výške 41,70 % ročne zo sumy 99 eur od 21. 09. 2015 do zaplatenia, kde zobral žalobu späť, trvá aj naďalej. Teda vrátane zmluvnej pokuty.

14. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej Obchodný zákonník), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred

vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej Zákon), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
 - b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
 - c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
 - d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

18. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto predpisom je v danom prípade nariadenie vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

20. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 99 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť a to najneskôr do 21. 09. 2016. Medzi stranami sporu bola aj dohodnutá výška úroku z úveru a to vo výške 41,70 % ročne, čo v číselnom vyjadrení predstavuje sumu 41,28 eur. Výška RPMN bola v zmluve uvedená 28 % a celkové náklady v súvislosti s úverom boli uvedené vo výške 69 eur a celkovo sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobcovi sumu 168 eur. Súd mal tiež za preukázané, že žalovaná v prospech žalobcu neuhradila žiadnu sumu. Tieto skutočnosti neboli sporné.

22. Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (/§ 9 ods. 2 písm. k), l) zákona/. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve nie je vôbec uvedený počet splátok ani výška mesačnej splátky ani splatnosť jednotlivých splátok. Zmluva obsahuje len ustanovenie, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť celkovú čiastku do 21. 09. 2016. Nie je zrejmé, či spotrebiteľ má platiť poskytnutý úver splátkami alebo jednorázovo. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy medzi žalobcom a žalovanou bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve

musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok. V danom prípade v zmluve vôbec nie je ani uvedená výška splátky, ktorú by mala žalovaná platiť, a tak splatiť poskytnutý úver. Rovnako absentuje frekvencia splácania.

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/118/2015 zo dňa 09. 02. 2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 zo dňa 02. 02. 2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 zo dňa 10. 02. 2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 zo dňa 27. 09. 2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 zo dňa 12. 10. 2016, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 zo dňa 26. 01. 2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 zo dňa 07. 03. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 01. 12. 2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 zo dňa 29. 11. 2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 zo dňa 26. 04. 2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 zo dňa 11. 04. 2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 zo dňa 05. 04. 2017.

24. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11. 05. 2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03. 11. 2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06. 04. 2017.

25. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

26. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 33 eur a to v zmysle Zmluvy. Súd aj v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú.

Tak, ako bolo dohodnuté znenie zmluvnej pokuty, vôbec nerozlišuje závažnosť porušenia tej ktorej zmluvnej povinnosti a z tohto hľadiska aj primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu tej ktorej zmluvnej povinnosti. Nerozlíšenie medzi porušením zmluvnej povinnosti a výškou pokuty znamená neurčitosť dohody o zmluvnej pokute. Takúto neurčitosť znamená aj nejednoznačnosť vyjadrenia toho, ktoré porušenie zmluvnej povinnosti znamená nárok na zmluvnú pokutu v uvedenej výške.

Znenie dohody o zmluvnej pokute akoby naznačovalo, že existuje závažné porušenie a menej závažné porušenie zmluvných povinností, pričom ale nie je rozlíšené, v akej výške sa bude nárokovať zmluvná pokuta za to ktoré porušenie zmluvných povinností. Súd má za to, že v danej veci dohoda o zmluvnej pokute je pre neurčitosť neplatná.

Na základe uvedeného súd má za to, že v danej veci dohoda o zmluvnej pokute pre neurčitosť je neplatná, preto súd žalobu v tejto časti, vrátane úroku z omeškania, zamietol.

Navyše uplatnenie práva na zmluvnú pokutu ako právny úkon, ak má byť relevantný, musí zodpovedať kritériám, ktoré právna norma vyžaduje pre platný právny úkon. Uplatnenie práva na zmluvnú pokutu musí byť realizované určito a zrozumiteľne tak, že subjekt uplatňujúci právo na zmluvnú pokutu musí definovať, ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností sankcionuje a predovšetkým musí preukázať aj to, že k porušeniu zmluvných povinností skutočne došlo.

Zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je súčasťou formulárovej zmluvy. Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (pozri výpis z Obchodného registra na spoločnosť žalobcu a vymedzený predmet činnosti) a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto konkrétnom prípade žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť. Žalovaný ako spotrebiteľ si zmluvnú pokutu osobitne nevyjednal vzhľadom na jej splýnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách, Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluve spotrebiteľskom úvere, týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Preto by nemal byť v spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy.

Tak, ako je dojednaná zmluvná pokuta v zmluve, ju považuje súd za neprimeranú sankciu. Dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t. j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednanej mesačnej splátky alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako

neobmedzuje). Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorú súd považuje za neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplataenie zmluvnej pokuty dojednao. Je pritom zrejmé, že žalobca odvíja právo na zaplataenie zmluvnej pokuty od nesplnenia povinnosti uhradiť veriteľovi celkovú čiastku úver v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

27. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že dôvodný je iba nárok žalobcu na zaplataenie nesplatenej istiny úveru vo výške 99 eur a preto žalovanú zaviazal na zaplataenie tejto sumy. V prevyšujúcej časti, t.j. zmluvnej pokuty v sume 33 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z odplaty 27,72 eur od 22. 09. 2016 do zaplataenia, súd žalobu zamietol.

28. Tým, že žalovaná neuhradila dlžnú sumu riadne a včas, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplataenie úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne a súd je toho názoru, že takto uplatnená výška úroku z omeškania je v súlade s platnou právnou úpravou. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny 99 eur, úpravou a preto žalovanú zaviazal na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy priznanej istiny 99 eur odo dňa 22. 09. 2016 do zaplataenia.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplataenie sumy 99 eur s prísl., t. j. celkovo o zaplataenia 339,72 eur. Súd žalobe v časti o zaplataenie sumy 99 eur s príslušenstvom vyhovel, v časti v zaplataenie sumy 180 eur, odplaty 27,72 eur a úroku vo výške 41,70 % ročne žalobca zobral bez uvedenia dôvodu späť, teda v tejto časti súd mal zato, že zavinil zastavenie konania a žalobu vo zvyšnej časti o zaplataenie sumy 33 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 27,72 eur od 22. 09. 2016 do zaplataenia, zamietol. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 29,14 % a žalovaná v rozsahu 70,86 %. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní žalovanej vznikol nárok na priznanie pomernej časti náhrady trov konania v rozsahu 41,72 %. Nakoľko však žalovanej v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, zo spisu jej žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.